

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33

Utgitt 7 september

1939

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

29 aug.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer vedtak av Kongsvinger bystyre i møte 14 august d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 25 september d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de i denne paragraf og etterfølgende paragrafer nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8. Dagen før sön- og helligdag lukkes kl. 17. Pinseaften, julaften samt hverdager mellom jul og nyttår lukkes kl. 15. Påskeaften, 1 mai samt 17 mai holdes lukket hele dagen. Faller «heste- og festevnedagen» på 1 mai kan det holdes åpent som i første ledd bestemt.

På hverdager i tiden fra og med 15 til og med 23 desember (herunder også lørdager) kan holdes åpent til kl. 20.

B. På sön- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 2.

A. Utsalgssteder som bare selger melk, fløte, baker- og konditorvarer, frukt og grønnsaker, skal med de nedenfor nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8.

Pinseaften, julaften samt hverdager mellom jul- og nyttår lukkes kl. 15. Påskeaften holdes lukket hele dagen.

1 mai og 17 mai kan kun holdes åpent mellom kl. 8 og 10. Faller «heste- og festevnedagen» på 1 mai kan der holdes åpent fra kl. 8 til kl. 20. På hverdager i tiden fra og med 1 juni til og med 31 august lukkes kl. 19.

29 aug. B. På søn- og helligdager kan holdes åpent mellom kl. 17 og kl. 20.

I tiden fra og med 1 juni til og med 31 august lukkes dog kl. 19.

På nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag samt julaften og nyttårsaften (når disse faller på søndag) holdes lukket hele dagen. På 1 mai og 17 mai (når disse dager faller på søn- eller helligdager) kan holdes åpent mellom kl. 8 og kl. 10.

§ 3.

A. Utsalgssteder som bare selger melk og fløte kan på påskeaften holdes åpne fra kl. 8 til kl. 10 og på 1 mai og 17 mai fra kl. 8,30 til kl. 9,30 og fra kl. 17 til kl. 20. Faller «heste- og festevnedagen» på 1 mai kan det holdes åpent fra kl. 8 til kl. 20. For øvrig gjelder på hverdager bestemmelsene i § 2 A for disse utsalgssteder.

B. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 8,30 til kl. 9,30 og fra kl. 17 til kl. 20. På nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag samt julaften og nyttårsaften (når disse faller på søndag) holdes lukket hele dagen. På 1 mai og 17 mai (når disse dager faller på søn- eller helligdag) kan holdes åpent fra kl. 8,30 til kl. 9,30 og fra kl. 17 til kl. 20.

§ 4. Utsalgssteder som bare selger baker- og konditorvarer kan på påskeaften holdes åpne fra kl. 8 til kl. 12. For øvrig gjelder for disse utsalgssteder bestemmelsene i § 2.

§ 5. Utsalgssteder som bare selger ferdiglaget mat, kjøtt og fisk, kan på påskeaften holdes åpne fra kl. 8 til kl. 12. For øvrig gjelder for disse utsalgssteder bestemmelsene i § 1.

§ 6. Utsalgssteder som selger varer for hvilke der i vedtektene er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette seg etter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse. Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når 2 dager som der er fastsatt forskjellige lukningstider for faller på hverandre.

§ 7. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder og ordres som er kommet før lukningstid.

§ 8. Overtredelse av vedtektenes bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

29 aug. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved som gjeldende inn-

til videre den av Røros bergstads herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, 12 juni og 4 august 1939 vedtatte vedtekt for omførselshandel fra offentlige steder, portrom m. v. 29 aug.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Denne vedtekt gjelder for omførselshandel fra gater og portrom og de andre offentlige og private steder som er nevnt i § 89 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

§ 2. Den som vil drive slik handel som nevnt i § 1, må gi skriftlig melding om dette til politiet før salget begynner. Når en salgsplass flyttes eller nedlegges, skal dette skriftlig meldes til politiet.

De som allerede driver slik handel som nevnt i § 1, skal innen 1 måned fra denne vedtekts ikrafttreden melde dette skriftlig til politiet.

Politiet fører fortegnelse over de mottatte meldinger.

§ 3. De handlende skal ordne sine utsalg som politiet bestemmer og i det hele følge politiets ordensforskrifter. De som ikke følger forskriftene kan vises bort.

§ 4. Barn under 16 år må ikke drive handel uten som hjelp for voksne.

§ 5. De handlende må ikke på sine salgsplasser eller på offentlige steder kaste bedervede varer eller annet avfall.

§ 6. Ingen må hindre den fri adgang til salgsplassene eller på annen måte forstyrre handelen.

§ 7. Ingen må begynne handelen uten å ha betalt avgift til kommunen etter følgende satser: Kr. 25 pr. år, kr. 8 pr. måned, kr. 2 pr. dag.

Avgiften kan ikke i noe tilfelle kreves betalt tilbake. Herredstyret (eller formannskapet) kan i særlige tilfelle fritta forplikten til å betale avgift.

§ 8. Handel etter denne vedtekt kan drives hverdager fra kl. 8,30 til kl. 20.

Handel med varme pølser fra pølsevogn samt frukt og sjokolade kan drives til kl. 23 og dessuten på søn- og helligdager fra kl. 16 til kl. 23.

Fra de fastsatte salgstider gjøres følgende unntak: Langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag, 1 juledag samt julaften når denne faller på søndag, må intet salg finne sted.

Påske-, pinse- og julaften skal salget slutte kl. 17.

Når 1 mai, 17 mai og St. Hansdag faller på en søn- eller helligdag, kan salg drives fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 16 til kl. 23. Faller 17 mai på 1 pinsedag, må salg ikke finne sted.

29 aug. § 9. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 112 og 113, jfr. § 92.

§ 10. Denne vedtekt trer i kraft straks.

29 aug. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3, jfr. § 57 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre det av Skoger herredstyre, Buskerud fylke, i møte 5 august 1939 vedtatte betalingsregulativ for kart- og oppmålingsforretninger i Nøstet-området.

Regulativet lyder så:

§ 1. For kart- og oppmålingsforretning for tomt eller parsell for bebyggelse, uansett tomtestørrelse, erlegges til kart- og oppmålingssjefen kr. 30 hvorav tilkommer hvert kartvitne kr. 5.

§ 2. For mindre parseller eller tomteareal som ikke skal bebygges, betales for hver kart- og oppmålingsforretning kr. 16 hvorav kr. 3 til hvert kartvitne.

§ 3. Det nødvendige kontormateriell, så som protokoll og skjemaer blir å anskaffe av oppmålingssjefen for kommunens regning.

30 aug. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I henhold til kongelig resolusjon av 11 august d. å., jfr. § 1 i midlertidig lov av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk, har Handelsdepartementet bestemt at det inntil videre skal være forbudt å omsette levende torsk som er fisket i Nord-Trøndelag og Nordland fylker med mindre torsken er kjøpt gjennom Norges Levendefisklag S/L.

Norges Levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

31 aug. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjenner departementet — med et enkelt unntak — som gjeldende inntil videre Bergen bystyres vedtak i møte 27 mars 1939 om endringer i og tilføyelser til bygningsvedtektene for Bergen.

Endringene og tilføyelsene hitsettes:

1. «Byplanrådet» skal heretter benevnes «reguleringsrådet».

2. I någjeldende vedtekt til lovens § 12 gjøres den forandring, at de bygningsrådet ifølge lovens § 67, 1 tillagte beføyelser overføres til reguleringsrådet.

3. Det avsnitt i gjeldende vedtekt til § 12 som angår «tilsynsrådet for byens utseende» oppheves og avløses av følgende nye bestemmelser:

«Tilsynsrådet for byens utseende har å uttale seg angående estetiske spørsmål vedkommende bebyggelsen og å utføre de gjøremål som ifølge bestemmelsene i bygningslovens § 124, 1, 2 og 4 er tillagt bygningsrådet. Hvis noen er misfornøyd med tilsynsrådets avgjørelse, kan han kreve vedkommende sak innbrakt til endelig avgjørelse i fellesmøte av bygningsrådet og tilsynsrådet. I dette fellesmøte avgjøres saken ved stemmeflerhet, idet så vel bygningsrådets som tilsynsrådets medlemmer har stemme.» 31 aug.

4. Som tillegg til lovens § 31 skal gjelde følgende vedtekt:

«I den utstrekning hvori stadfestet reguleringsplan ikke foreligger, skal de reguleringer som reguleringsrådet vedtar være gjeldende. Utkreves det til reguleringsgjennomførelse ekspropriasjon av grunn (bebygd eller ubebygd), må dog reguleringen være vedtatt på vanlig måte, idet i så fall så vel formannskapets beslutning som departementets stadfestelse må foreligge før ekspropriasjonen iverksettes. Reguleringer som berører statens eiendommer blir først gyldig ved å stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Forstøtningsmurer blir i denne forbindelse å likestille med bygninger.»

5. Til lovens § 34 gjøres etter nest sist punktum følgende tilføyelse:

«Den byggende har også med hensyn til bygningens gesims- og mønehøyde å rette seg etter reguleringsrådets bestemmelse.»

6. Någjeldende vedtekt til § 48, 1 oppheves og erstattes med følgende vedtekt:

«I henhold til lovens § 48, 1 bestemmes:

Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted, med mindre der til og, hvor dette kreves av reguleringsrådet, også langs eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med godkjent kloakk. Det kan dog ikke kreves at gata skal opparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortåg, eller at gata skal forsynes med kloakk av større dimensjoner enn 305 mm diameter.

Når offentlige interesser tilsier det, kan det kreves at kloakken gis større dimensjoner, men de hermed forbundne merutgifter må i så fall utres av kommunen.»

7. Någjeldende vedtekt til § 48, 2 oppheves i sin helhet. Istedetfor bestemmelsene i lovens § 48, 2 fastsettes følgende vedtekt:

«Gate eller fortåg som er opparbeidet og kloakk som er anlagt av bygningseier i henhold til bestemmelsene i vedtekt til bygningslovens § 48, 1 blir fra den tid arbeidet er fullført

31 aug. og godkjent å vedlikeholde av kommunen. Gategrunnen og kloakken skal da samtidig uten vederlag overdras til kommunen.»

8. Istedenfor bestemmelsene i lovens § 60,1 fastsettes følgende vedtekt:

«Grunn som bebygges skal etter bygningsrådets skjønn være skikket til bebyggelse. Det skal herunder iakttas at grunnen og omgivelsene yter fornøden sikkerhet for at ikke bygningen utsettes for fare eller skade ved synkning, sammenstyrtning, ras, flom, vannsig eller liknende.

Grunnen skal være fri for sunnhetsskadelige stoffer og omhyggelig dreneres i den utstrekning og på den måte som det av bygningsrådet finnes påkrevd. Herunder må sørges for avledning av overvann eller vannsig fra tilstøtende grunn. Bygningsrådet kan gi forskrifter og spesielle pålegg i de tilfelle hvor avledning av grunnvann skal skje i tilknytning til en bygnings avløpsledning eller direkte til offentlig kloakk.

Boligbebyggelse må ikke oppføres på myrlendt terreng uten at der, etter bygningsrådets skjønn, foreligger hel sikkerhet for at skadelige virkninger for beboerne ved jordfuktighet ikke kan oppstå.»

9. Til lovens § 60, 2 gjøres følgende tilføyelse:

«Avløpsledning for overflate-, skylle- og spillvann, som er felles for flere grunnstykker, kan etter bygningsrådets nærmere bestemmelse kreves utført og utstyrt på samme måte som offentlige kloakkledninger slik at de kan overtas av kommunen.

Hvis kommunen finner at det felles anlegg bør innpasses i en videregående kloakkplan for det pågjeldende bystrøk kan det kreves at ledningene gis de herfor nødvendige større dimensjoner og videregående utstyr mot at kommunen bærer de hermed forbundne merutgifter.

Avløps- og kloakkledninger som er utført i henhold til det foranstående, skal overtas og vedlikeholdes av kommunen fra den tid arbeidet er fullført og godkjent.

Dersom sånne avløps- eller kloakkledninger ligger i privat grunn, skal det tilsikres kommunen varig rett til å ha kloakken liggende og uhindret adgang til tilsyn med og vedlikehold av ledningen. Videre skal pågjeldende grunn belegges med servitutt som åpner bygningsrådet adgang til å forby bebyggelse over ledningen eller så nær denne, at ulemper for bebyggelsen eller ledningen og dens vedlikehold kan oppstå.»

10. Til lovens § 60, 3 gjøres følgende tilføyelse:

«Grunneier på hvis eiendom der ligger avløpsledning fra annen eiendom er berettiget til å kreve sånn ledning fjernet når bygningsrådet finner at det er rimelig anledning for ved-

kommende eiendom til direkte forbindelse med offentlig 31 aug. kloakk.»

11. Någjeldende vedtekt til lovens § 61 gis følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan, når det anbefales av brannstyret, gjøre byggetillatelse avhengig av at det til enhver tid er adgang til tilstrekkelig vann til ildslokning. Hva det er bestemt i vedtekt til § 60, 2 angående avløpsledninger gjøres også gjeldende for vannledninger som fører vann til ildslokning.»

12. Någjeldende vedtekt til lovens § 62 gis følgende tilføyelse:

«Sånn adkomst skal vedlikeholdes av de bruksberettigede.

Private veier (passasjer) blir for så vidt å regne for offentlige gater, som de ikke må sperres eller belemres således at politiets eller brannvesenets adkomst til noen tid hindres eller besværliggjøres.»

13. Det vedtas følgende tilføyelse til lovens § 63:

«Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets og reguleringsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede hensyn til de omboende skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg, også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk.»

14. Til lovens § 64, 2 gjøres følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan under befølgelse av siste punktum i § 64, 2 tillate at det i nødvendig utstrekning oppsettes stillaser og stiger på nabogrunn også for oppførelsen av nybygg.»

15. Til lovens § 65, 2 og 3 gjøres følgende tilføyelse:

«Før bygningsrådet fatter noen beslutning i henhold til § 65, 2 og 3 skal uttalelse fra tilsynsrådet for byens utseende være innhentet.»

16. Til lovens § 66, 1 gjøres følgende tilføyelse:

«Hvor byggelinjen faller sammen med gatelinjen, skal bygningens høydebeliggenhet rette seg etter gatas regulerte nivå.»

17. Til lovens § 66, 2 gjøres følgende tilføyelse:

«Tilbaketrekning av fasaden kan tillates av reguleringsrådet hvor arkitektoniske hensyn ikke taler imot det.»

18. Til lovens § 66, 3 gjøres følgende tilføyelse:

«Reguleringsrådet kan hvor arkitektoniske hensyn taler derfor og hvor gata ikke er smalere enn 12 meter, tillate at det bestemte sokkelfremspring omfatter bygningens 1 etasje.»

Någjeldende vedtekt til lovens § 66, 2 erstattes av følgende vedtekt om tilføyelse til lovens § 66:

31 aug. «Før reguleringsrådet meddeler noen tillatelse i henhold til § 66, 2 og 3 og de til disse lovbestemmelser knyttede vedtekter, skal uttalelse fra tilsynsrådet for byens utseende være innhentet.»

19. I någjeldende vedtekt til lovens § 74 gjøres følgende forandring og tilføyelse:

2 punktum i vedtektenes første avsnitt oppheves.

Vedtektenes annet avsnitt oppheves og erstattes med følgende bestemmelse:

«Bygninger med beboelse i mer enn 3 etasjer må i sin helhet være oppført av ildfaste konstruksjoner og materialer.»

20. Någjeldende vedtekt til § 76 oppheves.

21. I lovens § 82, 1 utgår ordene: «eller utmuret bindingsverk.»

22. Någjeldende vedtekt til lovens § 82 oppheves og erstattes av følgende nye vedtekt:

«I murbygninger på over 2 etasjers høyde er anvendelsen av innvendig panel med lerretstrekk forbudt.»

23. Til lovens § 84 tilføyes:

«Med små hus forstås 1 og 2 etasjes bygninger, hvis størrelse ikke overskrider 70 m² bebygget flate.»

24. Til lovens § 85, 1 gjøres følgende tilføyelse innskutt etter lovtekstens 1 punktum:

«En slik avdeling skal også foretas, hvor en etasje har større golvflate enn 600 m².»

25. Til lovens § 89, 2 gjøres følgende tilføyelse:

«Det er forbudt å innre kjøkken eller andre kokerom i forbindelse med slike rom som er omhandlet i punkt 2's siste punktum.»

26. Til någjeldende vedtekt til lovens § 89, 3 og 4 gjøres følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan, hvor brannstyret finner det tilrådelig, tillate bygning med beboelse i 4 etasjer oppført med 1 trapp, når bygningen ikke overskrider 300 m² og i sin helhet oppføres av ildfaste konstruksjoner og materialer. Trappen tillates ikke ført ned i kjeller.»

27. Någjeldende vedtekt, nytt punkt 8, til lovens § 89, forandres derhen at ordene «som for noen del benyttes til beboelsesrom» utgår.

28. Til lovens § 90, 4 gjøres følgende tilføyelse:

«Lysåpninger i og over entredører skal være forsynt med ildsikkert glass.»

29. Til lovens § 91, 4 gjøres følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan etter å ha innhentet brannstyrets uttalelse tillate at det til en gang som forbinder hovedtrapp —

dog ikke eneste trapp — med gate anbringes vindu fra butikk- 31 aug.
rom, når det forsynes med ildsikkert glass i metallrammer.
Rutestørrelsen blir å fastsette i hvert enkelt tilfelle.

Videre kan bygningsrådet tillate at det mot en slik gang
anbringes utstillingskasser eller vindusutstillinger, når disse
adskilles fra det innenfor liggende rom med en ildfast vegg i
tilfelle forsynt med ildfast selvlukkende dør, eller med vegg
av ildsikkert glass som bestemt i 1 ledd for butikkvinduer.»

30. Til lovens § 95, 5 gjøres følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan når det finner det påkrevd forlange
at innkjørselens bredde og høyde økes til 3,50 m i lyset.

Innkjørsel til garasje kan forbyes av reguleringsrådet hvor
trafikkmessige hensyn tilsier det.»

31. I lovens § 104, 2 og 3 utgår ordene: «og små hus».

32. Til lovens § 104, 3 gjøres følgende tilføyelse:

«Beboelsesrom under skråtak kan bare innres på det lofts-
bjelkelag som hviler direkte på bygningens yttervegger (rett-
veggene) med mindre taket og loftsinnredningen i sin helhet
er utført av ildfaste konstruksjoner og materialer og byg-
ningsrådet finner det ubetenkelig at en slik innredning
foretas.»

33. Någjeldende vedtekt til lovens § 104, 8 oppheves.

Til lovens § 104, 8's første punktum gjøres følgende
tilføyelse:

«I kjeller må det ikke innres beboelsesrom uten byg-
ningsrådets tillatelse. Sann tillatelse kan ikke gis, hvis rom-
met ikke tilfredsstiller bestemmelsene i § 104, 8, 1 punktum og
heller ikke hvis grunnmuren løftes mer enn 0,5 meter over
byggegrunnens høyeste punkt fra grunnens planerte nivå
etter bygningsrådets bestemmelse. Derhos må følgende reg-
ler som gjelder alle beboelsesrom, som er beliggende direkte
på jordsmonnet, iakttas:

a. Rommets golv skal ligge minst 40 cm over vannavløp
fra bygningen og dets ytre vegger skal være isolert mot
oppstigende jordfuktighet og kulde på en av bygnings-
rådet godkjent måte. Yttervegger skal utføres som hul-
mur enten som 1½ stens teglmur eller av gråstein. Gol-
vet skal utføres etter bygningsrådets nærmere bestem-
melser. Luftrom under golv skal ventileres over tak.

b. Rommet skal forsynes med særskilt ventilasjonskanal
med et minste tverrsnitt av 225 cm² og som skal føres
opp over bygningens tak.

c. Vegger mot tilstøtende kjellerrom som ikke benyttes som
beboelsesrom må utføres av ildfast isolerende materiale
og skal være uten åpning. Dog kan forbindelse med al-

31 aug. minnelig kjellerrom tillates hvis den foregår gjennom et særskilt ventilert forrom, gang eller liknende.

d. I rommet må ikke anbringes kloakk-kum.»

34. Til lovens § 105, 1 gjøres følgende tilføyelse:

«Slike rom skal enn videre tilfredsstille bestemmelsene i vedtekt til § 104, 3 om rom under skråtak.

Uten bygningsrådets tillatelse må det i bolighus ikke innres verksted, hvori der oppstår larm, eller installeres motor og maskiner. Sånne hus må være betryggende isolert, således at larm ikke kan forstyrre husets beboere.»

35. Til lovens § 108 gjøres følgende tilføyelse:

«Til ethvert hus skal der høres følgende utrom:

1. Minst 1 vaskerom for hver 4 leiligheter.

Vaskerommet skal ha en størrelse av minst 8 m² med en minste bredde av 2,5 m.

2. Minst 1 tørkerom på loft for hver 4 leiligheter.

Tørkerom for 2 leiligheter skal ha en størrelse av minst 8 m² med en minste bredde av 2 m. Tørkerom for 3 eller 4 leiligheter skal ha en størrelse av minst 12 m² og en minste bredde av 3 m. Høyden av foreskrevet tørkerom må i gjennomsnitt ikke være under 1,8 m og intet sted under 1,5 m.

3. I kjeller skal hver leilighet ha et burom for brensel og et for mat, tilsammen minst 5 m². Matbua må være ventilert til fri luft.

Burom skal være tilgjengelig fra en kjellergang, hvis bredde må være minst 1 m. I hus med sentralvarmeanlegg kan burommets størrelse nedsettes til 2,5 m².

4. På loft skal hver leilighet ha et burom av minst 3 m² med en middelhøyde av minst 1,5 m.

5. Bygningsrådet kan dispensere fra de i punktene 1 og 2 oppstilte krav.»

36. Etter lovens § 109 innsettes følgende bestemmelse:

«Bygningsrådet kan forlange at de til en leilighet hørende rom, nevnt i §§ 104, 106 og 109, er plasert slik i forhold til hverandre at leiligheten etter dets skjønn blir et sammenhengende hele.»

37. Til lovens § 114, 1 gjøres følgende tilføyelse:

«I rekkehus med mer enn 2 bygninger skal der oppføres brannvegg mellom hvert hus.»

38. Til lovens § 119 gjøres følgende tilføyelse:

«I strøk som er regulert til industristrøk eller hvor reguleringsrådet tillater oppførelsen av industribebyggelse, kan bygningsrådet uansett bestemmelsene i §§ 113, 114 og 115, og hvor det etter innhentet uttalelse fra brannstyret finnes å være ubetenkelig, tillate at der oppføres skur til bruk for

bedrifter. Sånne skur skal være oppført av ildfaste konstruksjoner og forsynes med ildfaste vegger etter bygningsrådets bestemmelse.» 31 aug.

39. Til lovens § 123, 3 tilføyes: «eller annen ildsikker bygning.»

40. Til lovens § 142, 4 gjøres følgende tilføyelse:

«Bygningsrådet kan forby at murhus tas i bruk til beboelse før det etter en besiktigelse viser seg å være tilstrekkelig uttørket.»

41. Istedenfor bestemmelsene i lovens § 148 om någjeldende vedtekt til samme gjøres følgende bestemmelser gjeldende:

«Mot utlagt gate eller godkjent vei skal tomt som ikke er fullt utbygget til gatelinjen forsynes med forsvarlig og passende innhegning som godkjennes av reguleringsrådet, med mindre dette fritar derfor. Innhegning mot gate eller vei må ikke gis en slik utforming eller høyde at den etter reguleringsrådets skjønn blir til sjene for trafikken ved å hindre den fri oversikt i gata eller på annen måte.

Innhegningen mot nabotomt skal også godkjennes av reguleringsrådet. Som regel skal den ikke være over 2 m høy medregnet forstøtningsmur. Dette gjelder også levende hegn.

Innhegning mot gate så vel som mot nabo skal holdes i forsvarlig stand.»

42. Til lovens § 149, 1 gjøres følgende tilføyelse:

«Slike beplantninger må ikke stenge for oversikten i gata eller veien eller på annen måte være til sjene for trafikken.

På grunn mellom gatelinje og tilbaketrukken byggelinje tillates ikke oppsatt stativer for kletørk og teppebanking eller andre skjemmende innretninger.

Før reguleringsrådet treffer bestemmelse i henhold til § 149, 1 skal uttalelse fra tilsynsrådet for byens utseende være innhentet.»

43. Någjeldende vedtekt for åpen bebyggelse, dens § 2 forandres således:

Siste punktum i 1 avsnitt i § 2 utgår.

Til nest siste avsnitt i § 2 gjøres følgende tilføyelse:

«På samme eiendom kan det oppføres flere bygninger når avstanden mellom disse blir som bestemt for bebyggelse på tomter innbyrdes.»

Siste avsnitt i § 2 utgår og erstattes av følgende bestemmelse:

«For mindre utbygg som altaner og liknende og for garasje til en enkelt privat personbil tilhørende husets beboere samt ellers hvor særlige forhold krever det, kan regu-

31 aug. leringsrådet tillate unntak fra bestemmelsene i denne paragraf.»

44. Någjeldende vedtekt for åpen bebyggelse, dens § 3 forandres således:

I § 3, 1 avsnitt forandres den fastsatte største høyde fra 10 til 9 m.

Første avsnitt i § 3 gis følgende tilføyelse:

«Reguleringsrådet kan bestemme i hvilket høydeforhold grunnen og bebyggelsen skal stå til den tilstøtende gate.»

Annet avsnitt i § 3 gis følgende tilføyelse:

«Butikker og arbeidsrom som omhandles i § 105, 1 regnes i denne forbindelse som beboelsesrom.»

Siste avsnitt i § 3 gis følgende tilføyelse: «og hvis beliggenhet kan godkjennes av byplanrådet.»

45. Istedenfor bestemmelsene i § 4 i någjeldende vedtekt for åpen bebyggelse gjøres følgende bestemmelser gjeldende:

«Uansett bestemmelsene i § 2 om avstand fra nabo, skal reguleringsrådet under rimelige hensyn til karakteren av den forhåndenværende bebyggelse i de nærmeste omgivelser kunne tillate, at det på dertil egnede tomter og hvor de stedlige forhold tilsier det oppføres rekkehus, når det hele kompleks tilfredsstiller bygningslovens krav til en selvstendig bygning.»

31 aug. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I medhold av lov om motorvognar av 20 februar 1926, § 21 II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes for Bø herred, Nordland fylke, som gjeldende inntil videre følgende om bevillingstvang for ervervsmessig personbefordring med motorvogn:

På de offentlige veier innen Bø herred må ervervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sånne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Bø herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, 31 aug. leger, dyrleger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelser gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Provisorisk anordning om priser m. v.

1 sept.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Til og med 9 september 1939 er det forbudt uten samtykke av Trustkontrollkontoret å ta høyere pris for noen vare eller å beregne seg høyere vederlag for noen ytelse enn det som var vanlig 31 august 1939.

§ 2. Trustkontrollrådet kan etter innstilling fra kontrollkontoret gi sånne bestemmelser til regulering av priser, fortjenester eller forretningsvilkår ellers ved ervervsvirksomhet som de oppståtte kriseforhold finnes å gi foranledning til. Rådet kan også utstede forbud mot at varer blir holdt tilbake fra omsetning.

Bestemmelsene i trustlovens § 14, fjerde og femte ledd får tilsvarende anvendelse på bestemmelser i henhold til første og annet punktum i denne paragraf.

§ 3. Trustkontrollkontoret kan treffe slike regulerende bestemmelser som nevnt i § 2, når det gjelder saker av mindre viktighet eller saker som må avgjøres uten opphold. I det siste tilfelle må avgjørelsen bare treffes som midlertidig, og saken snarest mulig forelegges for kontrollrådet til endelig behandling. Avgjørelser som kontoret treffer kan av interesserte innankes for kontrollrådet innen 8 dager etter at vedkommende har fått underretning om avgjørelsen, eller — om avgjørelsen offentliggjøres — innen 14 dager etter offentliggjørelsen. Anken har ikke oppsettende virkning med mindre kontrollkontoret eller kontrollrådets formann samtykker i det.

§ 4. Trustkontrollrådet kan bemyndige en kontrollnevnd, jfr. § 6, til å treffe regulerende bestemmelser av lokal art etter § 2. Nevndens avgjørelser kan innankes for kontrollkontoret. Om anke over kontorets avgjørelse gjelder bestemmelsene i § 3.

§ 5. Forråd av varer eller andre gjenstander for hvilke prisen er regulert i medhold av §§ 2—4 eller trustlovens § 14 kan også av kommuner kreves avstått overensstemmende med lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning

1 sept. med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917, jfr. lov av 14 desember 1917.

§ 6. I hver kommune skal det være en kontrollnevnd til å påse overholdelse av nærværende anordning og bestemmelser som utferdiges i medhold av den. Om nevndens oppnevning, organisasjon, virksomhet og medlemmenes funksjonstid gis nærmere forskrifter av vedkommende departement eller den departementet bemyndiger. Enhver som er valgbar ved kommunevalg plikter å overta vervet som medlem av kontrollnevnden. Utgiftene ved nevndens virksomhet utredes av kommunen. Hvor vervet som medlem av nevnden er særlig byrdefullt, kan det tilstås en rimelig godtgjørelse som fastsettes av formannskapet. Vedkommende departement eller den departementet bemyndiger kan i særlige tilfelle fritta et kommunestyre for plikten til å oppnevne eller å opprettholde kontrollnevnd.

I de kommuner hvor det er opprettet kontrollnevnder i medhold av trustlovens § 24, trer disse istedenfor de ovenfor omhandlede nevnder. Bestemmelsene i tredje, fjerde og femte punktum får også anvendelse på disse kontrollnevnder.

§ 7. Enhver plikter å gi kontrollmyndighetene — herunder også kontrollnevndene — de opplysninger om priser, omsetning og andre forhold som de krever av hensyn til sine gjøremål etter denne anordning. Kontrollmyndighetene kan også kreve å få besiktige varer eller steder hvor varer kan finnes. Trustlovens § 10 annet og tredje ledd, §§ 11, 12 og 26 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Overtredelse av denne anordning eller bestemmelse som er truffet etter den straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. Er handlingen foretatt under utøvelsen av en ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for alltid eller for en tid av inntil 5 år.

Bestemmelsene i trustlovens § 27 annet, tredje og fjerde punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 9. Denne anordning trer i kraft straks.

Departementet kan når som helst sette bestemmelsen i § 1 ut av kraft.

§ 10. Den myndighet som etter anordningen skal tilkomme departementet, legges til Justis- og politidepartementet.

Gitt på Oslo slott 1 september 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering om nøytralitet for Noreg 1 sept.
i den krigen som har broti ut mellom Polen
og Tyskland.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Vi har vedteki å halda oppe fullkomen nøytralitet for
Noreg i den krigen som har broti ut mellom Polen og Tyskland.

For nøytraliteten for Noreg gjeld dei forskriftene som er
utferda med den kongelege kunngjeringa frå 13 mai 1938, sfr.
kongeleg resolusjon frå 2 desember s. å., i samband med de-
klarasjonen frå 27 mai 1938 mellom Noreg, Danmark, Finn-
land, Island og Sverige.

Gjevi på Oslo slott 1 septèmber 1939.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

1 sept.

Lov nr. 2 av 20 mai 1939 om arrestfrihet m. v.
for luftfartøyer settes i kraft fra 20 september 1939.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 41 i plakat av 16 mars 1910: Regler til
forebyggelse av sammenstøt mellom fartøyer m. v. meddeles
approbasjon på de av overlosen i Nord-Norges distrikt 25 mai
1939 og av Svolvær havnestyre i møte 4 august 1939 ved-
tatte regler for benyttelse av vestre led i
innløpet til Svolvær mellom Vårsetøy og
Kummen samt leden mellom jernstengene
på Vårsetøyskjærene og jernstangen på
Rødholmgrunnen.

Reglene lyder så:

- 1) Store fartøyer, så som de rutegående fartøyer, for utgå-
ende fra Svolvær til Vestfjorden skal gi et langt støt i
fløyten når de nærmer seg sydpynen av Vårsetøy.
- 2) Fartøyer som for østgående til Svolvær nærmer seg til
eller befinner seg i leden mellom jernstengene på Vårset-
øyskjærene og jernstangen på Rødholmgrunnen skal vente
og om nødvendig stoppe inntil de fartøyer som er nevnt
i punkt 1 er passert, såfremt disse fartøyer har avgitt
det foreskrevne signal.

Kongelig resolusjon.

1 sept.

I medhold av lov om statskontroll med skips sjødyktighet
av 9 juni 1903 §§ 1 og 47 og lov om sjøfarten av 20 juli

1 sept. 1893 § 26 utferdiges forskrifter om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigsfarvann.

Forskriftene lyder så:

§ 1. Ekstrabåt.

I krigsfarvann skal ethvert norsk skip — passasjerskip, fiske- og fangstfartøyer unntatt — på 50 registertonn brutto og derover ha ombord, foruten det ordinære redningsmateriell, en eller hvis nødvendig flere ekstrabåter. Ekstrabåtene må være så store at de kan oppta hele besetningen beregnet etter $12\frac{1}{2}$ kubikkfot pr. mann, de må ikke være under 125 kubikkfot. De må være bygd og utstyrt overensstemmende med det som er påbudt for livbåter i gjeldende forskrifter. Dessuten må de ha ekstraustyr som bestemt i § 3.

Langs båtens utsider fra stevn til stevn skal anbringes en solid festet korkepute av minst 15 à 20 cm's diameter på midten og avtagende jevnt mot endene. Det må til denne pute benyttes god kork, innsydd i seilduk av god kvalitet og godt malt.

Båten plasseres ombord i skipet på hensiktsmessigste måte etter skipsførerens skjønn.

§ 2. Motorbåt.

På de i § 1 nevnte skip som befarer krigsfarvann skal enten ekstrabåten eller en av livbåtene være forsynt med en pålitelig motor av passende størrelse. På fartøyer under 500 registertonn brutto kan benyttes en pålitelig påhengsmotor av passende størrelse. Båten med motor må forsynes med brensel og olje for minst 48 timers gang og må utstyres med ekstra flytemidler (tanker eller korkeputer eller begge deler) tilsvarende vekten av motoren og brenseloljen.

Installeres motoren i en livbåt, må denne utstyres med utvendige korkeputer som foran bestemt for ekstrabåter og forsterkes i nødvendig utstrekning. Båten med motor må ha ombord et passende langt, solid tau for slepning av de andre båter. Til festighet for sleperen må båten være forsynt med puller eller annen solid innretning.

§ 3. Ekstraustyr til livbåter og ekstrabåter.

Alle livbåter og ekstrabåter ombord i de i § 1 nevnte skip, som befarer krigsfarvann, skal være forsynt med følgende ekstraustyr:

1) Avtagbart overtrekk (kalesje) av god, impregnert seilduk eller liknende stoff som over en ås eller over bøyler

eller liknende kan trekkes over båten i minst dens halve 1 sept. lengde. Overtrekket må kunne festes tett til båtens esing så det yter god beskyttelse mot væte og vind.

Den del av båten som ikke dekkes av overtrekket, skal langs esingen og akterover så langt gjørlig forsynes med et skvettseil av impregnert seilduk, som kan rigges opp og ned. Dette skvettseil bør ikke være over 18 tommer høyt.

- 2) Olje- eller vindklær for minst halvdelen av det antall menn båten er beregnet til å oppta etter 20 kubikkfot pr. mann, og islandstrøyer eller liknende varmt tøy for den annen halvdel. Disse klær oppbevares i tett kase eller sekk festet i båten.

Enn videre skal forefinnes 6 raketter, 6 blålys og 10 esker stormfyrstikker fordelt i 2 vanntett lukkede kasser, fastgjort i båten.

3. Foruten den vanlige brød- og vannforsyning 1 kg hermetikk (helst kjøtt) for hver mann, som båten kan ta, regnet etter 20 kubikkfot pr. mann. Hermetikken må ikke være av den sort at den i særlig grad frambringer tørst (corned beef, salt kjøtt eller liknende). Hver boks bør ikke inneholde over 1 kg.

- 4) En solid håndpumpe av tilstrekkelig størrelse som gir godt vann til å holde båten lens med. Pumpa må være forsynt med et avløpsrør eller en slange til å legge ut over esingen.

§ 4. Flåter.

Norske skip på 50 registertonn brutto og derover som ikke er passasjerskip og som skal trafikere i krigsfarvann, må foruten de påbudte redningsbåter ha ombord solid forarbeidede flåter med en oppdriftsevne av 85 kubikk dm (3 eng. kubikk fot), luftkasser eller tilsvarende flytemidler for hver person, som er ombord. De må ha et dekkareal, hvis overflate ikke er mindre enn 37 kvadrat dm (ca. 4 kvadrat fot) for hver person som skal opptas. Oppdriftsmidlene kan bestå av solid fategods (petroleums- eller oljefat eller liknende) eller solide jerntromler, som bør anbringes så vidt mulig i flåtenes sider.

Flåtene skal være brukbare og stabile på hvilken side de enn flyter. De skal på begge sider være forsynt med fast eller sammenleggbare skansekkledning av tre, seilduk eller annet passende materiale. De skal ha en utabords rundt om anbrakt og solid festet line. Flåtene skal være av slik styrke at de kan utsettes eller kastes overbord fra skipets dekk uten å beskadiges, og hvis de er beregnet på å kastes, må de være

1 sept. av slike dimensjoner og slik vekt at de med letthet kan håndteres.

Flåtene skal være utstyrt med:

- a) 4 årer.
- b) 5 tolleganger.
- c) Et selvantennende redningsbøyelys.
- d) Et drivanker.
- e) En fangline.
- f) En beholder inneholdende $4\frac{1}{2}$ liter vegetabilsk eller animalsk olje; beholderen må være konstruert slik at oljen lett kan spres på vannet, og innrettet slik at den kan festes til drivankeret.
- g) En lufttett beholder med proviant i et kvantum av ett kg pr. person.
- h) En vanntett beholder med et vannmål med snor, inneholdende én liter ferskvann pr. person.
- i) Minst ett dusin selvantennende røde lys og én eske fyrstikker, alt i vanntette beholdere.

Istedenfor flåter godtas en eller flere pongtongbåter (klasse II b i den internasjonale sjø sikkerhetsoverenskomst av 1929) med en bæreevne som tilsammen er like stor som den som er foreskrevet for flåtene.

§ 5. Motor og ekstrastyr i livbåter på passasjerskip.

Norske passasjerskip i fart i krigsfarvann skal ha motor i minst 1 livbåt på hver side av skipet etter reglene i § 2. Dessuten skal livbåtene på slike skip være forsynt med avtagbart overtrekk (kalesje) og håndpumpe som foreskrevet i § 3, 1 og 4, og med olje- eller vindklær og varmt tøy samt kjøtthermetikk til dem av besetningen som den enkelte livbåt er bestemt til å ta (jfr. § 3, 2 og 3).

Føreren må dessuten sørge for at det livbåtene er ekstratøy og ekstraproviant til passasjerene i den utstrekning antallet av passasjerer og farvannet krever det.

På passasjerskip under fart i farvann hvor det kan befryktes å være utlagt miner, eller hvor det kan antas at krigsoperasjoner finner sted, må det iakttas særlige forsiktighetsregler til betryggelse for passasjerer og mannskap.

Som sånne forsiktighetsregler kan nevnes:

- 1) Alle dører i vanntette skott og porter og lysventiler i skipssiden holdes lukket.
- 2) Trekket over båtene fjernes og flest mulig båter holdes utsvingt i davitene ferdig til øyeblikkelig å fires ned.
- 3) Alle båter som ikke er anbrakt direkte under daviter og redningsflåter etc. må gjøres best mulig klar og surrin-

gene så vidt mulig løses, så at båtene i tilfelle kan flyte opp klar av fartøyet. Nødvendig surring bør kun være festet med slippbaker eller liknende lett løsbart arrangement.

4) Livbelter for alle ombordværende legges klar til øyeblikkelig bruk.

§ 6. Ekstrabåt m. v. på sjøgående lektere.

Bestemmelsene i §§ 1 og 2 om ekstrabåt og om dennes eller en av livbåtenes utstyr med motor finner anvendelse også på sjøgående lektere på 50 registertonn brutto og derover i krigsfarvann.

§ 7. Dispensasjoner m. v.

Sjøfartskontoret kan innrømme lempninger i disse forskrifter i enkelte tilfelle, hvor bestemmelsene antas å ville føre til urimelighet.

Sjøfartskontoret kan videre bestemme at de i §§ 1, 2, 3 og 4 gitte bestemmelser helt eller delvis skal finne anvendelse også på skip under 50 registertonn brutto som befarer krigsfarvann.

§ 8. Straffebud.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339 for så vidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

§ 9. Forskriftenes ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

1 sept.

I medhold av lov om fangst av hval av 16 juni 1939 fastsettes herved nytt reglement for fangst av bardehval, spermhval m. v.

Reglementet trer i kraft straks.

Reglementet lyder så:

§ 1. Det er forbudt å fange eller drepe:

- a. Retthval (glatthval eller sletthval (balaenidae)), herunder gråhval.
- b. Hvalunger eller hvaler som patter, eller hunnhvaler som følges av unger eller av hvaler som patter.
- c. Blåhval under 70 fot.
Finnhval under 55 fot.
Knølhval under 35 fot.
Spermhval under 35 fot.

1 sept. Landstasjoner på den norske kyst kan fange blåhval over 65 fot, finnhval over 50 fot og spermhval over 30 fot forutsatt at kjøttet av den hval som ligger mellom disse og de for pelagisk fangst gjeldende minstemål, nyttes til føde for mennesker eller dyr i Norge.

§ 2. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette, til fangst eller opparbeiding av bardehval i noe farvann syd for 40° sydlig bredde, unntagen i tiden fra 8 desember til påfølgende 7 mars, begge dager medregnet. Opparbeiding av hval som er fanget før utløpet av sesongen kan fullføres etter at denne er slutt.

Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av knølhval i noe farvann syd for 40° sydlig bredde i tiden 1 oktober 1939 — 30 september 1940.

§ 3. Det er forbudt å nytte landstasjon eller hvalbåt knyttet til denne, til fangst eller opparbeiding av bardehval innen noe område eller i noe farvann i mer enn 6 måneder innen et tidsrom av 12 måneder. Dette tidsrom av 6 måneder skal være sammenhengende.

§ 4. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette, til fangst eller opparbeiding av bardehval innen følgende områder:

- a. I farvannene nord for 66° nordlig bredde. Dette forbud gjelder ikke farvannene øst for 150° østlig lengde til 140° vestlig lengde mellom 66° nordlig bredde og 72° nordlig bredde.
- b. I Atlanterhavet og tilliggende farvann nord for 40° sydlig bredde.
- c. I Stillehavet og tilliggende farvann øst for 150° vestlig lengde mellom 40° sydlig bredde og 35° nordlig bredde.
- d. I Stillehavet og tilliggende farvann vest for 150° vestlig lengde mellom 40° sydlig bredde og 20° nordlig bredde.
- e. I det Indiske hav og tilliggende farvann nord for 40° sydlig bredde.

§ 5. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av bardehval i farvannet syd for 40° sydlig bredde fra 70° vestlig lengde vestover til 160° vestlig lengde i et tidsrom av 2 år fra 8 desember 1938.

§ 6. Flytende kokeri som har vært nyttet til opparbeiding av bardehval syd for 40° sydlig bredde må ikke brukes på noe annet felt før 12 måneder etter utløpet av sydhavs-sesongen. Denne bestemmelse gjelder dog ikke:

- a) Farvannene mellom 40° nordlig bredde og 52° 30' nordlig bredde fra 159° østlig lengde østover til 140° vestlig lengde.

b) Farvannene mellom $52^{\circ} 30'$ nordlig bredde og 72° nordlig bredde fra 150° østlig lengde østover til 140° vestlig lengde.

c) Det Okhotske hav nordenfor $52^{\circ} 30'$ nordlig bredde.

Flytende kokeri som i løpet av 1937 har vært i virksomhet i noen signatarmakts territoriale farvann kan fortsette denne fangstvirksomhet, men blir da å betrakte som landstasjon og skal være forankret på samme sted i territorialfarvannet under hele fangsten, som ikke må drives mer enn 6 måneder sammenhengende i et tidsrom av 12 måneder.

§ 7. All fanget hval skal nyttes så fullstendig som mulig. Unntatt tilfelle hvor hval eller deler av hval er bestemt til menneskeføde eller føde for dyr, skal oljen av all hval som er levert til flytende kokeri eller landstasjon utvinnes ved koking eller på annen måte av alt spekk, kjøtt (unntatt kjøtt av spermhval) og ben; unntatt er indre organer, barder og sveiver.

§ 8. For fangst i forbindelse med flytende kokeri må det ikke medgå mer enn 33 timer fra hvalen er drept til den er tatt opp på kokeriplanet for å opparbeides.

Alle båter som fanger hval skal gjennom radio melde av til det flytende kokeri straks hver hval er avlivet.

Det flytende kokeri skal føre journal over de innkomne meldinger, og denne journal skal være lett tilgjengelig for hvalfangstkontrollørene, forat disse til enhver tid kan påse at bestemmelsen i denne paragrafs første ledd overholdes.

Formularen for journalen skal være godkjent av Handelsdepartementet.

Hvalbåtene skal merke all hval med knivsnitt på hvalen på følgende måte:

Nummeret på den hvalbåt som har fanget hvalen betegnes med et romertall. Under romertallet settes en eller flere horisontale streker for å betegne nummerne på de hval som hvalbåten har fanget den dag. Hvalbåt nr. II merker f. eks. sin første hval hver dag slik: II; sin annen hval merker den hver dag slik: II, og sin femte hval hver dag slik: II. Hvalbåt nr. VI merker sin tredje hval hver dag slik: VI. Fangstdøgnet regnes å begynne og slutte ved midnatt.

Antallet av harpuner i hver hval kan om ønskes betegnes ved innhakk på sidene av halefinnen.

Den for driften ansvarlige (bestyreren) plikter å påse at hvalbåtene, om nødvendig, midlertidig helt eller delvis innstiller sin fangst, liksom han skal holde seg underrettet om hvilket antall hval fangstbåtene til enhver tid har fanget og anlagt. Handelsdepartementet kan bestemme hvor mange fangstfartøyer (hvalbåter) hver ekspedisjon kan anvende.

1 sept. § 9. På ethvert kokeriskip skal det føres fangstdagbok (journal) av bestyreren eller av kaptein eller styrmann under bestyrerens tilsyn og medansvar, jfr. straffelovens §§ 316 og 421. Dagboken føres etter tidsfølgen for hver vakt. Hvad der passerer på den enkelte vakt kan foreløpig opptegnes på en kladd, men skal innføres innen ettmålets slutt.

Dagboken skal føres ordentlig og tydelig. Hva engang er innført må ikke raderes, overstrykes eller på annen måte gjøres uleselig. Blir rettelse nødvendig, tilføyes den som anmerkning. Dagboken skal være paginert og gjennomtrukket, samt autorisert av Handelsdepartementet, Hvalrådet, tollvesenet eller norsk konsul. Formularen skal være godkjent av Handelsdepartementet.

For landstasjonene fastsetter Handelsdepartementet tilsvarende bestemmelser.

§ 10. I dagboken skal innføres følgende opplysninger:

1. Innbrakt fangst for hvert døgn med angivelse av hver hvalart.
2. Tid og sted for fangsten.
3. Hvalens kjønn og lengde i eng. fot. Hvalen skal måles så nøyaktig som mulig med et målebånd av stål i hvis ene ende (ved nullpunktet) er festet et håndtak med pigg som kan stikkes i dekksplanken ved den ene ende av hvalen, hvorefter målebåndet strekkes i en rett linje parallelt med hvalens kropp og avleses ved den annen ende av hvalen. Ved måling regnes spissen av overkjeven og hakket i halen for å være hvalens endepunkter. Rederiet er forpliktet til å anskaffe det nevnte måleapparat. Etter å være nøyaktig avlest på målebåndet skal målene innføres i journalen i nærmeste hele fot, d. v. s. slik at f. eks. alle hval mellom 75' 6" og 76' 6" innføres i journalen som 76', og alle hval mellom 76' 6" og 77' 6" innføres i journalen som 77'. Mål av hval som såvidt en kan se, faller nøyaktig på halvfoten, skal innføres i journalen avrundet oppad til nærmeste hele fot, slik at f. eks. det nøyaktige målet 76' 6" innføres i journalen som 77'. Har hvalen foster, angis fosterets lengde og kjønn.
4. Antall flenset hval pr. døgn, spesifisert for hver hvalart.
5. Antall fylte spekkjeler og presskjeler, samt antall påfyllinger på kokeapparater av spekk eller kjøtt og ben, alt pr. døgn.
6. Samlet oljeproduksjon pr. døgn og uke med angivelse av de forskjellige sorter olje.
7. Gjennomsnittlig syregehalt pr. døgn for spekkolje og kjøttolje hver for seg i hele og 10-dels prosent.

8. Produksjon pr. døgn og uke henholdsvis av mel, guano og 1 sept. andre nærmere angitte produkter.
9. Kokeriskipets middagsposisjon.
10. Vindens retning og styrke, sjøgang og om mulig isforhold.

§ 11. Alle skip som anvendes til opparbeiding av hval, skal i nærheten av flensedekket ha en tavle. På denne skal avmerkes følgende opplysninger om hver hval straks den er halt ombord i skipet:

Tidspunktet da den ble halt ombord.

Den hvalbåts nummer som har fanget hvalen og hvalens nummer, slik som det er blitt avmerket på halen ifølge ovenstående instruksjoner.

Art.

Lengde.

Kjønn.

Hvis den har foster, dettes størrelse og kjønn.

Melkefylt eller diegivende.

Opplysningene fra tavlen skal innføres i den offisielle fangstdagbok med ikke mer enn 12 timers mellomrom og attesteres av kontrolløren.

Ved innførslen i fangstdagboken eller journalen regnes datoen for hver dag fra midnatt til midnatt, og det internasjonale 24-timers tidssystem anvendes.

§ 12. Medfører absolutt tvingende omstendigheter noen gang at reglementets bestemmelser om fangst og tilvirking ikke kan overholdes, skal det redegjøres utførlig og nøyaktig for dette i fangstdagboken. Den offentlige kontrollør skal på forhånd varsles.

§ 13. Handelsdepartementet kan kreve opplysninger om fangsten og tilvirkingen i den utstrekning det anses nødvendig.

§ 14. Dagboken tilstilles Handelsdepartementet ved fangstens avslutning.

§ 15. Det skal for hver hvalbåt, tilknyttet flytende kokeri eller landstasjon, innsendes til Handelsdepartementet oppgave som viser den samlede godtgjørelse til hver skytter og til hver enkelt av mannskapet og beregningsmåten for hver godtgjørelse. Endringer skal straks meldes til departementet.

Part eller vederlag, beregnet etter arbeidsresultat, må ikke betales skyttere eller mannskap på hvalbåter for hval som det er forbudt å fange, selv om det foreligger unnskylde omstendigheter. Heller ikke må det betales part av melkefylt hval.

§ 16. Ethvert kokeriskip og norske landstasjoner er forpliktet til å ha offentlige kontrollører etter Handelsdeparte-

- 1 sept. mentets bestemmelse. For kost og opphold betales for hver kontrollør kr. 3 pr. døgn. Kontrollørene skal på feltet ha særskilt lugar.

Kontrollørene skal ha adgang til å stå i telegrafisk kodeforbindelse med Handelsdepartementet eller Hvalfangstinspektøren.

§ 17. Ethvert kokeriskip og ethvert fangstfartøy (hvalbåt) som aktes anvendt i antarktiske farvann, skal være utstyrt med trådløs telegraf eller telefon og betjening som kan anvende disse. Fra denne bestemmelse kan Handelsdepartementet dispensere for så vidt fangstfartøier angår.

§ 18. Et avtrykk av loven og dette reglement skal være oppslått på hvert kokeriskip og fangstfartøy (hvalbåt) og enhver landstasjon på et iøynefallende sted som er tilgjengelig for alle.

§ 19. Overtredelse av reglementet er straffbart. Jfr. § 21 i lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

1 sept.

Kongelig resolusjon.

I medhold av lov om luftfart av 7 desember 1923 § 29 bestemmes at punkt E, 7 i bestemmelser om luftfart, fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 april 1932 og med tilføyelse fastsatt ved kongelig resolusjon av 3 desember 1937 skal lyde:

Det er forbudt uten etter spesiell tillatelse av Forsvarsdepartementet å gjøre bruk av fotografiske apparater fra luften. Sånne apparater kan imidlertid føres med, når de er oppbevart slik at der ikke er adgang til å gjøre bruk av dem underveis.

Fotografikarter basert på fotografier tatt fra luftfartøy kan bare utgis av norske statsinstitusjoner etter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse eller av kommunale institusjoner, private selskaper eller enkeltpersoner etter innhentet tillatelse fra Forsvarsdepartementet. Forsvarsdepartementet fastsetter de nærmere vilkår for tillatelsen i hvert enkelt tilfelle.

3 sept.

Kongeleg kunngjering om nøytralitet for Noreg i den krigen som har broti ut mellom Stor-Britannia og Frankrike på den eine sida og Tyskland på den andre sida.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Vi har vedteki å halda oppe fullkomen nøytralitet for Noreg i den krigen som har broti ut mellom Stor-Britannia og Frankrike på den eine sida og Tyskland på den andre sida.

For nøytraliteten for Noreg gjeld dei forskriftene som er 3 sept. utferda med den kongelege kunngjeringa frå 13 mai 1938, sfr. kongeleg resolusjon frå 2 desember s. å., i samband med deklarasjonen frå 27 mai 1938 mellom Noreg, Danmark, Finland, Island og Sverige.

Gjevi på Oslo slott 3 september 1939.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Provisorisk anordning om regulering av be- 5 sept.
fraktningsforhold i krigstid.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Handelsdepartementet eller den det dertil bemyndiger kan bestemme at det skal være forbudt uten tillatelse å la norske skip gå fra havn her i riket. Forbudet kan innskrenkes til å gjelde skip av visse arter eller til å gjelde enkelte skip.

§ 2. Handelsdepartementet kan bestemme at det skal være forbudt å slutte eller fornye fraktavtale for norske skip uten tillatelse av departementet eller den det dertil bemyndiger.

§ 3. Handelsdepartementet eller den det dertil bemyndiger kan bestemme at det skal være forbudt å legge opp norske skip eller å la norske skip forbli opplagt.

§ 4. Fraktavtale sluttet i strid med bestemmelser truffet i henhold til denne anordning er ugyldig.

§ 5. Handelsdepartementet kan beslutte at det skal være maksimalfrakter for transport av varer fra fremmed havn til Norge med norsk skip. Beslutningen kan gjelde alle slags varer eller bestemte varesorter.

Maksimalfraktene fastsettes av Handelsdepartementet.

Forslag til fastsettelse av fraktene utarbeides av en sakkyndig kommisjon.

Kommisjonens medlemmer oppnevnes av Handelsdepartementet som også kan oppnevne varamenn for medlemmene.

Handelsdepartementet kan dispensere fra maksimalfraktene når det finner grunn til det.

Den godtgjørelse kommisjonens medlemmer skal ha, fastsettes av Handelsdepartementet og utres av statskassen.

§ 6. Mindreinntekt som rederiet for et skip som må seile til maksimalfrakt, har i forhold til rederiene for de skip som

5 sept. seiler i annen fart, skal godtgjøres skipets rederi på den måte som Stortinget senere bestemmer.

Inntil Stortinget har truffet slik bestemmelse må rederiselskaper som har drevet skipsrederi etter at maksimalfrakter ble fastsatt, ikke oppløses.

§ 7. Størrelsen av den erstatning som skal ytes i henhold til bestemmelsen i § 6, fastsettes av en særskilt skjønnsnemnd. Denne nemnd skal bestå av en formann som har de for høyesterettsdommere foreskrevne egenskaper og 4 andre medlemmer som er sakkyndige med hensyn til skipsbefraktning og sjøtransport.

Nemndas medlemmer oppnevnes av Handelsdepartementet som også kan oppnevne varamenn for medlemmene.

Den godtgjørelse nemnda skal ha, fastsettes av Handelsdepartementet og utres av statskassen.

§ 8. Tvist om hva som er gjenstand for erstatning og om hvilke fakta eller rettsregler som skal legges til grunn ved fastsettelsen av erstatningen, avgjøres under skjønnet ved kjennelse av skjønnsnemnda. §§ 49 og 50 i lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning får tilsvarende anvendelse for så vidt det er anledning til det.

Det er ikke adgang til å kreve overskjønn.

§ 9. For behandling av saker ved skjønnsnemnda erlegges ingen betaling til det offentlige.

Når skjønnsnemnda finner at det er skjellig grunn til det, og særlig når det offentlige møter ved sakfører, skal skjønnsnemnda tilkjenne den som er berettiget til erstatning, godtgjørelse for utlegg til varetagelse av hans tarv under skjønns-saken.

§ 10. Anke og kjæremål over skjønnsnemndas avgjørelse hører under Høyesterett og Høyesteretts kjæremålsutvalg.

For øvrig får de bestemmelser som er gitt i lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning, 1 kapitel, tilsvarende anvendelse for så vidt det er anledning til det.

§ 11. Handelsdepartementet eller den det dertil bemyndiger kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av anordningen, således om plikt til å anmelde inngåtte eller tilsiktede fraktavtaler og fornyelse av fraktavtaler og til ellers å gi opplysninger.

§ 12. Den som overtrer en bestemmelse som er truffet i henhold til denne anordning eller som medvirker hertil, straffes med bøter opp til kr. 100 000 eller med fengsel opp til 6 måneder eller med begge deler.

Er overtredelsen skjedd av uaktsomhet, er straffen bøter.

§ 13. Denne anordning trer i kraft straks.

5 sept.

Den myndighet denne anordning tillegger Handelsdepartementet, kan bare brukes når departementet finner det nødvendig av hensyn til krig eller krigsfare eller krigsartet forhold.

De rådgjerdar som er truffet med hjemmel i anordningen, skal oppheves når departementet ikke lenger anser dem påkrevd av hensyn som nevnt.

Gitt på Oslo slott 5 september 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

5 sept.

I medfør av §§ 2 og 11 i provisorisk anordning av 5 september 1939 om regulering av befraktningsforhold under krig har Handelsdepartementet bestemt:

- 1) Den bestyrende reder av registreringspliktig norsk skip i utenriks fart pålegges straks å anmelde nå bestående og senere avsluttede frakttavtaler vedkommende slikt skip til Norges Rederforbund.

Anmeldelsen skal gis på et av departementet godkjent skjema og inneholde de opplysninger som kreves i dette skjema.

En gjenpart av fraktkontrakten skal såvidt mulig legges ved anmeldelsen.

- 2) Med unntak for befraktninger mellom norske havner og fra utenlandsk havn til Norge må frakttavtale for registreringspliktig norsk skip ikke slutes eller fornyes uten at det på forhånd er gitt Norges Rederforbund varsel om den påtenkte fraktslutning eller fornyelse. Varslet skal, hvis det ikke gis direkte på Rederforbundets kontor, gis telegrafisk og skal inneholde opplysning om skipets navn og posisjon samt til hvem, fra hvilket tidspunkt, for hvilken reise eller for hvilken tid og til hvilken fraktsats skipet aktes bortfraktet.

Varslets lengde skal være 72 timer, regnet fra det klokkeslett da det er avgitt på Rederforbundets kontor, eller da telegrammet er levert det norske telegrafvesen til ekspedisjon.

Plikten til å gi varsel påligger den bestyrende reder av skipet.

Norges Rederforbund skal innen varslets utløp forby

5 sept. avslutning eller fornyelse av fraktkontrakt hvis det finnes påkrevd.

Om gjennomførelsen av varselsplikten treffer Rederforbundet de nærmere bestemmelser som det måtte finne nødvendige.

6 sept. **Provisorisk anordning om voldgiftsavgjerd av arbeidstvister i hvalfangsten.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. *Området for anordningen.*

Twister mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening på den ene sida

og

1. Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, Norsk Sjømannsforbund og vedkommende avdelinger av forbundet,
 2. Det Norske Maskinistforbund og vedkommende avdelinger av forbundet og
 3. Norsk Styrmannsforening, på den andre sida
- skal avgjøres ved voldgift.

§ 2. *Voldgiftsretten.*

1. Til avgjerd av tvistene blir det oppnevnt en voldgiftsrett sammensatt slik som fastsatt i denne § nr. 2.
2. Kongen oppnevner rettens formann og to andre medlemmer. De skal ikke inneha slik stilling eller slikt verv at de kan regnes som representanter for partsinteresser. Hvalfangstens Arbeidsgiverforening kan oppnevne ett medlem innen den frist Sosialdepartementet fastsetter. Like ens Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, Det norske maskinistforbund og Norsk Styrmannsforening. Blir fristen oversittet, skal også disse oppnevnes av Kongen. Formannen og de tre først nevnte medlemmene tar del i behandlingen av alle de tre tvistene som er nevnt i § 1. De tre sist nevnte medlemmene tar bare del i behandlingen av den tvist som gjelder den organisasjonen de er oppnevnt av.
3. Enhver norsk statsborger er pliktig til å overta vervet.
4. Vederlaget til medlemmene av voldgiftsretten blir fastsatt av Kongen og betalt av statskassa. Under reiser har medlemmene krav på skyss og kostpenger i samhøve med lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse. Kostpengene skal være som fastsatt for første klasse i loven.

6. sept.

§ 3. *Saksbehandlingen.*

1. Så snart rettens medlemmer er oppnevnt, fastsetter formannen tid og sted for behandlingen av saka og utferdiger innkalling til rettsmøte med det varsel han finner passende. Saka skal fremmes så raskt som råd er.
2. For øvrig gjelder om behandlingen for voldgiftsrett det som er fastsatt i lov om arbeidstvister §§ 13, 16, 17, 19, 21, 22, 23 og 24.
3. Voldgiftsretten kan innhente de nødvendige opplysninger og pådømme tvistene, selv om en eller begge parter uteblir.
4. Det betales ikke for behandling av ei sak for voldgiftsretten eller for bevisopptakinger til bruk for ei slik sak.

§ 4. *Voldgiftsrettens avgjerder.*

1. For voldgiftsrettens avgjerder skal reglene i lov om arbeidstvister § 25 og § 26 nr. 2 og 3 gjelde på tilsvarende måte.
2. Det blir fastsatt i voldgiftsdommen hvor lenge den skal gjelde. Men den kan ikke gjøres gjeldende for mer enn to år.
3. En voldgiftsdom er endelig og har de samme virkningene som en tariffavtale. Alle voldgiftsmenn skal skrive under den.

§ 5. *Straffebestemmelser m. v.*

1. De bestemmelser som gjelder om straff for ulovlig arbeidsstans etter lov om arbeidstvister § 40 skal også gjelde for arbeidsstans i strid med denne anordning. Med de samme straffer straffes også den som i strid med denne anordning bruker andre midler som etter sin art ville være tariffstridige eller som medvirker til dette.
2. Bestemmelsene som straff og omkostningsansvar for fornærmelig adferd m. v., brott på taushetsplikt, uteblivelse m. v. og grunnlaust kjæremål etter lov om arbeidstvister §§ 41, 42, 43 og 44 skal gjelde på tilsvarende måte ved voldgiftsretten.

§ 6. *Forskjellige bestemmelser.*

1. Bestemmelsene i lov om arbeidstvister §§ 4 og 5 skal gjelde på tilsvarende måte for så vidt angår handlinger som er i strid med denne anordning. Likeså skal reglene i § 3 nr. 3 og 4 i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.

- 6 sept. 2. Sosialdepartementet kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av anordningen.
3. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 6 september 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvdan Koht

B. Rolsted

Rettelser.

Side 638. Lov om husleie av 16 juni 1939. I lovens § 7 blir på 3 linje mellom ordene «opsigelsen» og «oplyst» rettelig å innskyte: skriftlig. På 8 linje blir mellom ordene «av» og «møblert» rettelig å innskyte: helt.

Utgeber: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.